

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 5C/50/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813207000
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2014:6813207000.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca pred samosudkyňou JUDr. Luciou Prčovou v právnej veci navrhovateľky I. B., Z.. XX.XX.XXXX, B. J., H. Č.. XX proti odporkyňi D. B., Z.. XX.XX.XXXX, B. J., D.. A. Č.. XXXX, o určenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná prispievať na výživu navrhovateľky sumou 70,- € mesačne, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky vopred, počnúc dňom 01.10.2013.

Na zaplatenie zameškaného výživného za obdobie od 01.10.2013 do 28.02.2014 vo výške 350,- € sa odporkyňi povoľujú splátky po 20,- € mesačne, splatné spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky, má za následok zročnosť celého plnenia.

Navrhovateľke sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 01.10.2013 sa navrhovateľka domáhala určenia vyživovacej povinnosti zo strany jej rodičov D. B. a D. B., vo výške 70,- € mesačne od otca a 100,- € mesačne od matky. V odôvodnení návrhu uviedla, že jej rodičia sú právoplatne rozvedení. Po osobných nezhodách s matkou sa dňa 21.08.2013 odsťahovala k starým rodičom z otcovej strany. Nakoľko sú starí rodičia poberateľmi starobného dôchodku, finančne ju nepodporujú, poskytli jej ubytovanie a stravu. Pri otcovi nebýva, pretože tento žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou a jej deťmi. Otec pracuje na Štátnej ochrane prírody SR, matka je nezamestnaná. Okrem jej rodičia inú vyživovaciu povinnosť nemajú. Otec na jej výživu prispieva finančne sumou 70,- € mesačne, matka ju finančne nepodporuje. Uviedla, že je študentkou 1. ročníka Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, Fakulta chemickej a potravinárskej technológie, odbor chemické inžinierstvo. Náklady spojené so štúdiom na univerzite predstavujú sumu cca 300,- € mesačne. Štúdiom na univerzite sa navrhovateľka pripravuje na svoje budúce povolanie, nemá žiadny príjem ani majetok.

Na pojednávaní dňa 14.02.2014 zobrala navrhovateľka návrh voči odporcovi v rade 1/ späť a voči odporkyňi v rade 2/ zobrala návrh čiastočne a to vo výške 30,- € mesačne späť.

Uznesením zo dňa 14.02.2014, č. k. 5C/50/2013-65 súd konanie voči odporcovi v rade 1/ zastavil a voči odporkyňi v rade 2/ ho zastavil čiastočne a to vo výške 30,- € mesačne.

Odporkyňa sa k návrhu písomne nevyjadрила, súdu predložila a zdokladovala len výšku svojich mesačných výdavkov.

Dokazovanie súd vykonal výsluchmi účastníkov a listinnými dôkazmi a to najmä potvrdením o štúdiu navrhovateľky na vysokej škole, oznámením o narodení, potvrdeniami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca o vedení odporkyne v evidencii nezamestnaných, potvrdením úradu práce o vyplácaní dávok v hmotnej núdzi odporkyni, listinnými dôkazmi preukazujúcimi mesačné výdavky navrhovateľky a odporkyne (potvrdeniami o platbách, kópiami cestovných lístkov, poisťkami odporkyne, pokladničnými bločkami na nákup liekov, potvrdeniami predchádzajúcich zamestnávateľov odporkyne o výške jej príjmu za obdobie od 19.11.2012 - 30.06.2013 a za obdobie 09/2013, pracovnou zmluvou odporkyne s obcou Muránska Dlhá Lúka, správou ZŠ Muránska Dlhá Lúka o dôvodoch skončenia pracovného pomeru a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Z oznámenia o narodení mal súd preukázané, že navrhovateľka je dieťa rodičov otca D. B., Z.. XX.XX.XXXX a matky D. B., Z.. XX.XX.XXXX. Z potvrdenia Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, Fakulta chemickej a potravinárskej technológie mal súd preukázané, že navrhovateľka je študentkou 1. ročníka bakalárskeho štúdia tejto fakulty, internou formou. Z výsluchu navrhovateľky a odporkyne mal súd preukázané, že do 21.08.2013 žila navrhovateľka v spoločnej domácnosti s odporkyňou. Dňa 21.08.2013 sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala z dôvodu pretrvávajúcich konfliktov medzi účastníkmi. Z výsluchu vyplynulo, že navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť v čase, keď sa odporkyňa nezdržiavala doma. O odchode navrhovateľky sa odporkyňa dozvedela až po návrate domov. Odporkyňa uviedla, že dôvodom navrhovateľkinho odchodu bola skutočnosť, že si našla priateľa, s ktorým ona, ako matka nesúhlasila, kvôli čomu sa už dlhší čas pred jej odchodom hádali. To že by, odišla kvôli priateľovi navrhovateľka poprela, uviedla, že odišla kvôli hádkam so svojou matkou, kvôli ktorým bola v zlom psychickom stave, spolužitie v jednej domácnosti s odporkyňou ďalej nezvládala. Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že pokiaľ dcéra s ňou a jej priateľom žila v spoločnej domácnosti, mala zabezpečené všetky svoje potreby. Chcela ísť študovať medicínu a priateľ odporkyne, ktorý s nimi taktiež žil v spoločnej domácnosti jej z tohto dôvodu platil doučovanie v Košiciach a Revúcej, čo na pol roka stálo 350,- €. Navrhovateľka mala ísť študovať na farmaceutickú fakultu do Hradca Králové (pobočka univerzity Kalovej v Prahe), kde jej odporkyňa s priateľom zaplatili už aj internát. Na túto školu dcéra nenastúpila, pričom neuviedla prečo, o tomto odporkyňa neinformovala. To, že navrhovateľka študuje na Technickej univerzite v Bratislave sa odporkyňa dozvedela od tretích osôb. Odporkyňa uviedla, že je v súčasnosti nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 138,30 €, ktorá jej bude znížená na základnú dávku pre jednotlivca - 61,60 €. Väčšinu jej výdavkov, či už výdavkov na živobytie, alebo výdavkov na vysokoškolské štúdium, ktoré si v súčasnosti dopĺňa, financuje jej priateľ, ktorý financoval aj potreby navrhovateľky pred jej odchodom zo spoločnej domácnosti. Všetkým potom ako sa navrhovateľka zo spoločnej domácnosti odsťahovala bez vedomia odporkyne a potom čo nenastúpila na vysokú školu, na ktorú mala nastúpiť, už priateľ odporkyne výdavky navrhovateľky ďalej financovať odmieta.

Nenastúpenie na Farmaceutickú fakultu v Hradci Králové navrhovateľka odôvodnila tým, že by toto štúdium bolo finančne náročné. Aj keď jej odporkyňa prisľúbila, že školu jej financovať bude, po tom ako došlo medzi nimi ku konfliktu, tak urobiť odmietla. Toto tvrdenie odporkyňa nerozporovala.

Z potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca mal súd preukázané, že od 15.11.2005 je odporkyňa vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Z evidencie bola vyradená dňa 19.11.2012 z dôvodu nástupu do pracovného pomeru na ZŠ v Ratkovej na miesto učiteľa a ďalej dňa 01.09.2013 z dôvodu nástupu do pracovného pomeru v obci Muránska Dlhá Lúka - ZŠ na miesto asistenta učiteľa. Od 06.11.2013 je navrhovateľka v evidencii uchádzačov o zamestnanie opätovne zapísaná po ukončení pracovného pomeru u zamestnávateľa obce Muránska Dlhá Lúka. Zo správy bývalého zamestnávateľa odporkyne mal súd preukázané, že na ZŠ Ratková bola odporkyňa zamestnaná od 19.11.2012 do 30.06.2013 v pracovnom pomere na dobu určitú. Po skončení pracovného pomeru tento predĺžený nebol. Priemerný čistý mesačný príjem odporkyne za toto obdobie bol 613,48 €. Podľa tvrdenia odporkyne, jej pracovný pomer nebol predĺžený z dôvodu nedostatočnej kvalifikácie na post učiteľa ZŠ. Zo správy obce Muránska Dlhá Lúka mal súd preukázané, že odporkyňa bola v ZŠ Muránska

Dlhá Lúka zamestnaná na pracovnom mieste asistent učiteľa od 01.09.2013 do 06.09.2013. Pracovný pomer bol rozviazaný dohodou. Z výpovede odporkyne ako aj správy ZŠ Muránska Dlhá Lúka mal súd preukázané, že o rozviazanie pracovného pomeru požiadala odporkyňa z dôvodu, že prácu na tomto pracovnom mieste v ZŠ Muránska Dlhá Lúka ťažko psychicky znášala a to jednak z dôvodu, že to bolo krátko po odchode jej dcéry - navrhovateľky zo spoločnej domácnosti, čo odporkyňa ťažko psychicky niesla ako aj z dôvodu psychickej náročnosti samotnej práce na základnej škole. Odporkyňa uviedla, že už aj pár dní v zamestnaní bolo pre ňu veľmi ťažkých, rómske deti v obci Muránska Dlhá Lúka sú neprispôsobivé, vyhrážali sa jej, nechceli ju pustiť do triedy. Okrem toho aj podmienky na výučbu v ZŠ v Muránskej Dlhej Lúke sú ťažké, ťažšie v porovnaní s predchádzajúcou ZŠ v Ratkovej. Na ZŠ v Muránskej Dlhej Lúke odporkyňa nemala nárok na prestávku, pretože cez prestávku musela zostať v triede strážiť deti, aby sa im niečo nestalo. V škole nemali zborovňu, nemala si ani kde zložiť veci, ktoré musela mať v aute alebo u mamy. Deti v Muránskej Dlhej Lúke sú podľa vyjadrenia odporkyne nevzdelávateľné, nemajú základné hygienické návyky, je potrebné s nimi chodiť na toaletu a pomáhať im v základných hygienických úkonoch. Triedy na ZŠ v Muránskej Dlhej Lúke boli malé, cca 4 x 4 m odporkyňa tam nemala ani vlastné miesto kde by si mohla sadnúť. So žiakmi musela každý deň chodiť na obed, naberať im obedy, pretože kuchárky to odmietli robiť, na obedy sa chodilo na dvakrát, pretože jedáleň kapacitne nepostačovala, tie deti, ktoré akurát neobedovali bolo potrebné strážiť pri ceste pred jedálňou. Každodenná práca trvala od 07.30 do 13.30 hod. avšak bez akejkoľvek prestávky na zotavenie. Aj vzhľadom na tieto pracovné podmienky odporkyňa prácu zo psychického hľadiska nezvládala, práca ju demotivovala.

Zo správy ZŠ Muránska Dlhá Lúka vyplynulo, že pred nástupom na miesto asistenta učiteľa sa s odporkyňou osobne stretla riaditeľka školy ako aj starosta obce Ing. Marek Nosko a situáciu v neplnoorganizovanej ZŠ v Muránskej Dlhej Lúke jej v dostatočnej miere objasnili. Odporkyňa bola známa aj informácia o tom, že všetci žiaci školy pochádzajú z neďalekej rómskej osady. Keďže samotná odporkyňa pochádza z obce Muránska Dlhá Lúka, vyjadrila riaditeľka školy presvedčenie o tom, že odporkyňa vedomosť o skutočnostiach týkajúcich sa žiakov školy má. Ona sama uviedla, že títo neboli pre ňu prekážkou, pretože je absolventkou magisterského študijného programu „špeciálna pedagogika“ a s takýmito žiakmi pracovala aj v Ratkovej. Riaditeľka školy potvrdila, že v piatok 06.09.2013 sa počas zastupovania odporkyne v 4. ročníku vyskytol problém - jeden žiak sa mal odporkyni vyhrážať, o ktorom riaditeľku školy v pondelok 09.09.2013 síce informovala, ale neprezentovala ho ako problém zásadný, nebol o ňom vykonaný ani zápis do klasifikačného záznamu. V ten istý deň odporkyňa riaditeľku školy informovala o tom, že prácu na ich škole psychicky nezvláda, z ktorého dôvodu požiadala o rozviazanie pracovného pomeru dohodou.

Z výplatnej pásky ako aj z potvrdenia obce Muránska Dlhá Lúka mal súd preukázané, že tarifný plat odporkyne na mieste asistenta učiteľa predstavoval sumu 534,- € mesačne, čo v čistom predstavuje sumu 434,81 € mesačne. Takáto výška čistej mzdy, ktorú by odporkyňa v zamestnaní na ZŠ v Muránskej Dlhej Lúke dosahovala, keby nedošlo k rozviazaniu pracovného pomeru, bola potvrdená aj prepočtom vykonaným na kalkulátore čistej mzdy na Slovensku.

Ohľadne mesačných výdavkov navrhovateľky mal súd z výpovede navrhovateľky a ňou predložených listinných dôkazov preukázané, že tieto spočívajú vo výdavkoch na cestovné z Revúcej do Bratislavy a späť vo výške v r. 2013 cca 10,- € (jednosmerný lístok vrátane batožiny), od r. 2014 cca 12,- € (jednosmerný lístok vrátane batožiny). Navrhovateľka dochádza z Bratislavy do miesta bydliska v priemere dvakrát do mesiaca, výdavky ďalej predstavujú cestovné na MHD v Bratislave vo výške 35,90 € štvrťročne, čo predstavuje cca 12,- € mesačne, poplatky za internát vo výške 146,28 € za 2 mesiace (73,14 € mesačne), poplatky za internet na internáte vo výške 6,96 € mesačne, výdavky na stravu v školskej jedálni vo výške 50 - 60,- € mesačne, výdavky na knihy za 1. semester vo výške 50,- € (čo predstavuje cca 8,34 € mesačne), životné poistenie vo výške 31,60 € polročne (5,26 € mesačne), ako aj v ostatných bežných výdavkoch na stravu (okrem stravy v školskej jedálni), kozmetiku, oblečenie a ostatné bežné výdavky. Zdokladované mesačné výdavky navrhovateľky okrem bežných mesačných výdavkov predstavujú sumu 213,70 €. Celkové mesačné výdavky navrhovateľky zohľadniac aj ostatné bežné mesačné výdavky, tak navrhovateľka dôvodne vyčíslila na sumu 300,- € mesačne.

Navrhovateľka nemá žiadny trvalý príjem z vlastnej činnosti, či už vo forme závislej zárobkovej činnosti, alebo samostatnej zárobkovej činnosti. Zo školy poberá sociálne štipendium vo výške 135,- € mesačne. Má nejaké úspory a svoje potreby výnimočne financuje z týchto úspor.

Ohľadne mesačných výdavkov odporkyne mal súd z jej výpovede ako aj ňou predložených listinných dôkazov preukázané, že tieto okrem bežných výdavkov na stravu, kozmetiku, oblečenie a ňou uvádzaných výdavkov na kaderničku, kozmetičku a lieky, ktoré užíva predstavujú poplatky za štúdium na vysokej škole - Univerzite Jána Amosa Komenského v Prahe vo výške 25 000,- Kč/1 semester (983,- €), cestovné z Revúcej do Prahy vo výške 20,90 € (jeden jednosmerný lístok), pričom odporkyňa dochádza do Prahy 2-3 krát do mesiaca, cestovné na MHD v Prahe vo výške 24,- Kč jeden polhodinový lístok, ubytovanie v Prahe vo výške 1 000,- Kč/1 noc, lieky na imunitu vo výške 10,- € mesačne ako aj ďalšie lieky, ktoré užíva, nakoľko má chronický zápal priedušiek a býva často chorá. Odporkyňa dokladovala výdavky za lieky mesiacov január a február 2014 v celkovej výške 56,16 €. Medzi ďalšie výdavky odporkyne patria platby poisťného na životné poistenie vo výške 45,59 € mesačne a poistenie ženských nádorových ochorení vo výške 8,10 € mesačne ako aj výdavky na mobilný telefón vo výške cca 30,- € mesačne. Okrem toho ako vyplynulo z výsluchov účastníčok, odporkyňa je fajčiarka a má k dispozícii osobné motorové vozidlo. O týchto výdavkoch odporkyňa uviedla, že ich financuje jej priateľ, s ktorým žije v spoločnej domácnosti.

Podľa § 62 ods. 1 až 3 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Navrhovateľka sa v tomto konaní domáhala určenia výživného od odporkyne z dôvodu, že ju odporkyňa ako dcéru finančne nepodporuje, pričom sa navrhovateľka štúdiom na vysokej škole sústavne pripravuje na budúce povolanie. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom je jednou zo základných rodičovských povinností a trvá od narodenia dieťaťa až do času kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Zákon vyživovaciu povinnosť rodičov neobmedzuje vekom dieťaťa, jediné kritérium pre trvanie a existenciu vyživovacej povinnosti je schopnosť dieťaťa samostatne sa živiť. Túto možno charakterizovať ako schopnosť sám, z vlastných zdrojov a vlastným pričinením zabezpečovať všetky potrebné životné náklady. Schopnosť samostatne sa živiť je schopnosťou dieťaťa s ohľadom na jeho vek, rozumové schopnosti, zdravotný stav prípadne dosiahnuté vzdelanie, zabezpečovať si vlastnou prácou prostriedky na uspokojovanie svojich životných potrieb. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť mala trvalý charakter. Aj po dosiahnutí plnoletosti dieťaťa, kedy by už dieťa vzhľadom na svoje fyzické a rozumové schopnosti bolo schopné samo sa živiť, predstavuje sústavná príprava dieťaťa na budúce povolanie prostredníctvom vysokoškolského štúdia prvého a druhého stupňa (ba niekedy dokonca aj ďalšieho štúdia) obdobie, počas ktorého trvá zákonná vyživovacia povinnosť rodičov voči dieťaťu, pretože sa napĺňa ďalšia podmienka schopnosti samostatne sa živiť - dosahovanie vyššieho vzdelania, s ohľadom na ktoré potom

možno očakávať lepšie možnosti a schopnosti dieťaťa pri uplatnení sa na trhu práce. Pri pokračovaní dieťaťa vo vysokoškolskom štúdiu dennou formou, potom dieťa nadobúda schopnosť samostatne sa živiť až ukončením takéhoto štúdia.

Navrhovateľka v konaní preukázala, že od septembra 2013 dennou formou štúdia študuje na vysokej škole a takýmto spôsobom sa sústavne pripravuje na budúce povolanie. Vyživovacia povinnosť rodičov voči navrhovateľke teda stále trvá a pokiaľ ju odporkyňa dobrovoľne neplní, bolo ju potrebné určiť súdnym rozhodnutím.

Pri stanovení výšky vyživovacej povinnosti odporkyne voči jej plnoletej dcére, súd prihliadol jednak na potreby navrhovateľky ako výživou oprávnenej osoby, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery odporkyne ako osoby výživou povinnej. V danom prípade, aj keď je odporkyňa nezamestnaná a poberá dávku v hmotnej núdzi, súd vychádzal z jej potenciálnych možností dosahovať príjem určitej výšky, s ohľadom na jej schopnosti, ukončené vzdelanie a od toho sa odvíjajúcej možnosti zamestnania sa. Odporkyňa má ukončené vysokoškolské štúdium v odbore špeciálna pedagogika, s ktorým už v minulosti dosahovala v zamestnaní príjem cca 613,48 € a neskôr 434,81 €. Tento posledne uvedený príjem dosahovala v zamestnaní, ktoré bolo skončené dohodou iniciovanou zo strany odporkyne. Preto súd skúmal, či na ukončenie tohto pracovného pomeru mala odporkyňa dôležitý dôvod. Aj keď súd odporkyňu uveril a teda považoval za preukázané, že pracovné podmienky na ZŠ Muránska Dlhá Lúka sú náročné, dôvody ukončenia pracovného pomeru zo strany odporkyne spočívajúce v tom, že prácu psychicky nevládala a že ju práca demotivovala, nepovažoval súd za vážne dôvody, na ktoré by mohol prihliadnúť pri určovaní jej schopnosti a možnosti plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Odporkyňa ako rodič, ktorý má voči svojmu plnoletému dieťaťu vyživovaciu povinnosť sa pri rozhodovaní o tom, či pracovať bude alebo nie, ako aj pri výbere práce nemôže ako hlavným kritériom riadiť tým, či práca zodpovedá jej predstavám a psychicky ju naplňa, ale v prvom rade musí na prácu hľadieť ako na spôsob zabezpečovania živobytia pre ňu a osôb výživou od nej závislých. Zabezpečenie živobytia a iných životných potrieb je prvoradé kritérium, ktoré bola odporkyňa povinná zohľadniť pri výbere zamestnania a o to viac pri rozhodovaní o tom, či vôbec nejaké zamestnanie bude mať, alebo bude vedená ako uchádzačka o zamestnanie s jediným mesačným príjmom v podobe sociálnych dávok. Odporkyňa ukončila pracovný pomer bez toho, aby na to mala vážne zdravotné dôvody, alebo aby existovali iné vážne objektívne dôvody, pre ktoré by nemohla danú prácu vykonávať. Súd nemohol opomenúť, že svoje rozhodnutie ukončiť pracovný pomer urobila v situácii, keď všetky jej životné potreby ako aj iné výdavky, napr. ďalšie štúdium na vysokej škole (hoci už jedno vysokoškolské štúdium absolvované má) financuje jej priateľ, neberúc dostatočne do úvahy skutočnosť, že nebude mať z čoho hradiť potreby jej plnoletej dcéry, ktorá sa v súčasnosti ešte stále sústavne pripravuje na budúce povolanie štúdiom na vysokej škole. Je na mieste predpokladať, že ak by takýto iný zdroj financovania svojich iných životných potrieb odporkyňa nemala, jej rozhodnutie o ukončení pracovného pomeru by bolo napriek náročným pracovným podmienkam v zamestnaní iné. Pokiaľ odporkyňa urobila rozhodnutie o ukončení pracovného pomeru spoliehajúc sa na tento iný zdroj svojej obživy, tak pri svojom rozhodnutí nezohľadnila, že sa týmto zároveň pripraví o príjem, z ktorého si mala plniť aj vyživovaciu povinnosť voči plnoletej dcére. Preto súd pri určení možnosti a schopnosti odporkyne prispievať na výživu navrhovateľky vychádzal z príjmu, ktorý by odporkyňa dosahovala v zamestnaní ako asistent učiteľa na ZŠ v Muránskej Dlhej Lúke a ktorý predstavoval sumu 434,81 €.

S ohľadom na odôvodnené potreby navrhovateľky, ktoré súd ustálil v ňou uvádzanej výške cca 300,- € mesačne a zistené možnosti a schopnosti odporkyne mal súd za to, že navrhovateľkou požadovaná výška výživného v sume 70,- € mesačne je v plnom rozsahu dôvodná. Pri skúmaní schopností a možností odporkyne plniť si svoju vyživovaciu povinnosť, súd z jej mesačných výdavkov zohľadnil len bežné mesačné výdavky na živobytie (strava, kozmetika, oblečenie, obuv), ako aj výdavky na životné poistenie. Ostatné výdavky na školné, cestovné náklady do školy, ubytovanie v Prahe a faktúry za mobilný telefón, kaderníčku a kozmetičku súd nezohľadnil, pretože výživné na dieťa má pred týmito výdavkami prednosť. Z vykonaného dokazovania je aj tak zrejmé, že tieto výdavky neuhrádza odporkyňa, ale jej priateľ.

Pri určení výživného súd tiež vychádzal zo zásady, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine). Pritom už len z porovnania povahy a výšky mesačných

výdavkov oboch účastníčok konania je zrejmé, že životná úroveň odporkyne je vyššia ako životná úroveň, ktorú v súčasnosti dosahuje navrhovateľka.

Pokiaľ odporkyňa v konaní uvádzala, že dcére prestala na výživu prispievať preto, že dcéra bez toho aby bola o tom odporkyňu aspoň informovala, opustila ich spoločnú domácnosť a odišla bývať k starým rodičom, súd konštatuje, že toto nie je dôvod, aby si odporkyňa prestala voči dcére plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť. Výživné na plnoleté dieťa nemožno priznať len v jedinom prípade a to ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 Zákona o rodine). Žiadne skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo, ani správanie sa navrhovateľky, ktoré odporkyňa v konaní opísala, nepredstavuje také konanie navrhovateľky voči odporkyni, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi a z ktorého dôvodu by jej výživné nebolo možné priznať.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol, že odporkyňa je povinná prispievať na výživu navrhovateľky sumou 70,- € mesačne. V súlade s ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine jej túto povinnosť určil odo dňa podania návrhu, teda od 01.10.2013. Keďže si odporkyňa voči navrhovateľke odo dňa podania návrhu do rozhodnutia súdu vyživovaciu povinnosť neplnila vôbec, zameškané výživné za obdobie od 01.10.2013 do 28.02.2014 (v deň rozhodnutia súdu výživné za mesiac marec ešte nie je splatné) predstavuje sumu 350,- €. Toto súd odporkyni v súlade s ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku povolil splácať v mesačných splátkach po 20,- € spolu s bežným výživným a zároveň určil, že v prípade omeškania s plnením jednej splátky sa stane splatnou celá suma zameškaného výživného.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 151 ods. 1. O.s.p. Navrhovateľka, ktorá bola v konaní plne úspešná by mala nárok na náhradu trov konania voči odporkyni, ktorá v konaní úspešná nebola. Nakoľko si však navrhovateľka v konaní žiadne trovy neuplatnila, súd jej ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Banská Bystrica prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.